

ози мечъ ми ся обрича побѣда та. Чрѣзъ другъ мечъ ще побѣда, който, както ма научи духъ тъ, сега ще покажа гдѣ ся намира, и прати за да го донесатъ. —

Карлъ. Покажи гдѣ е Ивано?

Ивана. Прати въ старий градецъ Фирбоа, и тамъ въ черквата св. Екатерина, въ старо то здание, гдѣто е голѣма сбирщина отъ оружие. — Прати тамъ и той ся познава по три тѣ крема на дръжка та, кото свѣтать като ясното слънце. — Прати да го донесатъ, защото чрѣзъ него ще побѣдишь. —

Карлъ. Пратете и извършете всичко точно, както казва. —

Ивана. Едно бѣло знаме ще нося отъ коприна, и украсено съ пурпуръ; на него трѣбва да е изобразена на кълбо, че лѣти св. Богородица, въ ръцѣ ѝ Иисусъ Христосъ, защото тя ми заповѣда тѣй! —

Карлъ. Тѣй да бъде, каквото казвашъ!

Ивана. (на Епископъ тѣ.) Святай владико! Положете ваши тѣ священни ръцѣ на главата ми и изговорете вашата благословия на бѣдна та ви дъщеря. (колъничи).

Епископъ. Ти си пратена благословия да раздадешь, а не да приемешъ. — Иди съ Божия сила! — А ние сме недостойни и грѣшници! (тя става).

Слуга. (като влиза). Пратенъ Херолдъ отъ Английски прѣводителъ желае да влѣзе. —

Ивана. Остави го да влѣзе, защото него го праща Богъ! —

ЯВЛЕНИЕ ЕДИНАЙСЕТО.

Горни тѣ и Херолдъ.

Карлъ. Що носишъ Херолдъ, кажи твоята поръчка?

Херолдъ. Кой носи тука име то Карлъ Валойски, Графъ отъ Понтию!